

ஜான் பாஸ்யரின் தீரிஸ்தாயனம் – ஒரு பார்தவை

முனைவர் திரா. சி. சுந்தரமயில்
 உதவி பேராசிரியர், தமிழ்நாடு முதல் பாடக் கலை மன்றத்தின்
 பு.சா.தீ.ஏ.ஏ. வீரங்கண்மான் மகளீர் கலைஞர்
 கொயற்புத்துரை

காப்பிய இலக்கிய வகையைச் சார்ந்த கிருஸ்தாயனம் இயேசு கிருஸ்ததுவின் வாழ்க்கை வரலாற்றைக் கூறும் நூலாகும். தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் பல காப்பிய இலக்கியங்களுக்கு நடுவில் கிருஸ்தாயனம் காணாமல் போனது வியப்பிற்குரியதே. இக்காப்பியத்தின் சிறப்பியல்புகளை எடுத்துரைப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

ஆசிரியர் குறிப்பு

ஜான் பால்மர் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைச் சார்ந்த மயிலாடியில் 15.11.1812இல் பிறந்தார். தென்திருவிதாங்களில் முதல் கிருந்தவர் எனும் வரலாற்றுப் பெருமைக்குரிய மகராஜன் வேதமாணிக்கத்தின் உறவினர். திருமறையில் ஆழந்த ஈடுபாடும் இறைவன் மீது நீங்காத நம்பிக்கையும் கொண்டவர். நற்செய்தியை மக்களிடம் பரப்புவதையே தன் வாழ்நாள் குறிக்கோளாகக் கொண்டவர். தன்னுடைய கனிந்த இறை அனுபவங்களைக் கீர்த்தனைகளாகப் பாடியவர். வேதநாயக சாஸ்திரிக்கு இணையான புகழ் கொண்டு விளங்கியவர்.

1. ஞானப்பதக்கீர்த்தனம், 2. மேசியாவிலாசம், 3. சத்திய வேத சரித்திரக் கீர்த்தனை,
4. பேரானந்தக் கும்மி, 5. நல்லறிவின் சார்க்கவி என்ற ஜந்து நூல்களையும் கிருஸ்தாயனம் எனும் காப்பியத்தையும் படைத்தவர். வைதிக இந்து குடும்பத்தில் பிறந்தவர். தொன்மை வாய்ந்த ஒடுக்கப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர். தஞ்சை மாவட்டத்திலிருந்து நெல்லை மாவட்டத்திற்கு குடிபெயர்ந்து பின்னர் நாஞ்சில் நாட்டின் ஒரு பகுதியான மயிலாடியில் நிலை பெற்றவர். இவரது துணைவியார் பெயர் பேரின்பம் அம்மாள். ஆலயப் பிரவேசம் இல்லாத காலத்தும் கோயிலுக்குள் சென்று ராகம், தாளம் அறிந்து அதற்கேற்ப கிருஸ்துவ கீர்த்தனைகளைப் படைத்துப் பாடியுள்ளார். பால்மர் என்பது அவருடைய குடும்பப் பெயராயிற்று. குமரி மாவட்ட சாஸ்திரியார் என்று புகழப்படுகிறார். இறைவனின் புகழ் பாடுவதையே நோக்கமாகக்கொண்டு வாழ்ந்த இவர் 02.04.1883 ஆம் ஆண்டு மறைந்தார். சிறந்ததொரு கிருந்தவக்கு காப்பயித்தைப் படைத்துத் தமிழ் இலக்கியத்திற்கும் பெருமை சேர்த்தவராகிறார்.

காப்பிய இயல்பு

கிருஸ்துவின் வாழ்க்கை வரலாற்றை விவரிக்கும் முதல் காப்பியம் கிருஸ்தாயனம் ஆகும். தேம்பாவணியை அடுத்து முழுமையாக அச்ச வடிவில் வெளிவந்த கிருஸ்ததுவக் காப்பியமாக கிருஸ்தாயனம் புகழப்படுகிறது. தேம்பாவணி இத்தாலி நாட்டைச் சார்ந்த வீரமாழுனிவரால் தழுவல் காப்பியமாக படைக்கப்பட்டது. கிருஸ்தாயனம் தமிழ்நாட்டைச்

சார்ந்த கீத்தனைகள் பாடும் திறம் பெற்ற ஜான் பால்மர் என்பவரால் பல நூல் அறிவினைக் கொண்டு செய்யப்பட்ட காப்பியமாகும். காப்பிய இலக்கணம் முழுமையும் பின்பற்றப்படாமலும் முழுமையும் விலக்கப்படாமலும் இயற்றப்பட்ட அற்புதக் காப்பியம்.

கிருஸ்தாயனம் பாயிரம், தெய்வ வணக்கம், நூல் வரலாறு என்ற பகுதிகளையும் தொடர்ந்து பாலகாண்டம், கிரியா காண்டம், அவஸ்தா காண்டம், ஆரோகண காண்டம் என்ற நான்கு காண்டங்களையும் கொண்டதாகும். ஒவ்வொறு காண்டத்திற்குள்ளும் பல்வேறு துணைத் தலைப்புகள்கொண்டு பாடப்பட்டுள்ளது. 842 விருத்தப்பாக்களைக் கொண்டது. இக்காப்பியம் விவிலியத்திலுள்ள மத்தேயு, மாற்கு, ஹுக்கா, யோவான் என்ற நால்வருடைய நற்செய்தி நால்களை அடிப்படையாகக்கொண்டு எழுதப்பட்டதாகும். கடவுள் காப்பிய வகையைச் சார்ந்தது. ஆசிரிய விருத்தம், கலிவிருத்தம், வஞ்சிவிருத்தம் என பல்வேறு பாவடிவத்தினை மேற்கொண்டு பாடப்பட்டதாகும்.

அந்தாதி முறை

கீர்த்தனை பாடும் ஜான் பால்மருக்கு எதுகை, மோனை அமைப்பு அவருடைய காப்பியத்தில் இயல்பாகவே அமைந்துள்ளன. அந்தாதி முறைப் பாடல்கள் ஆங்காங்கே காணப்படுகின்றன.

“அக்களிப்புடன் தேவாவி யால்மரியாஞ்சு சொல்வாள்
மிக்க என் ஆன்மா வாழ்த்தும் வேதனை ஆவிமீட்கத்
துக்கநாதனில் மகிழ்ந்து தானிருக்கின்ற தன்னோன்
இக்களிதன தாளென்றான் எளிமையைதோக்கினானே”
“நோக்கி அவ்வல்லோன் ஏற்கு நுவலுறுசெயல்புரிந்தான்

- - - - -
- - - - -
- - - - - உற்றவர்க்கஞ்சுவோரில்”

“அஞ்சிடாவகந்தையோரை அவன்சிதறுடித்துச்சால

- - - - -
- - - - -

(பாலகாண்டம் 16-18)

கற்பனைக் கலவாத அற்புதக் காப்பியம்

ராமபிரானின் வாழ்க்கை வரலாற்றைக் கூறுவதால் அக்காப்பியத்திற்கு கம்பர் இராமாயணம் என பெயரிட்டதைப் போலவே கிருஸ்ததுவின் வாழ்க்கை வரலாற்றைக் கூறுவதால் இக்காப்பியத்திற்கு கிருஸ்தாயனம் என பெயரிட்டுள்ளார் ஜான் பால்மர். மேலும், இராமயணம் போலவே இக்காப்பியத்திலும் காண்டம் என்கின்ற பிரிப்பு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. என்றாலும்கூட வேறு எங்கும் ஜான் பால்மர் கம்பராமாயணத்தைப் பின்பற்றியதாகத் தெரியவில்லை. “தண்டலை மயில்கள் ஆட தாமரை விளக்கம் தாங்க” என்பன போன்ற அதீத கற்பனையைக் கம்பர் ஆங்காங்கே கலந்திருப்பார். ஆனால், ஜான் பால்மரோ தன்னுடைய அறிவுப் புலப்பாட்டையோ, கற்பனை நயத்தையோ, அணிச்சிறப்பையோ வெளிப்படுத்த விரும்பியவர் இல்லை. ஆதலால், அவருடைய கிருஸ்தாயனத்தில் அதீத கற்பனையையும், ஆழ்ந்த அணிச் சிறப்பையும் காண இயலாது.

ஆசிரியருடைய குறிக்கோள் இறை மைந்தனுடைய வாழ்க்கை வரலாற்றை அனைவரும் எளிதில் படித்துத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். அனைவரும் இயேசு பெருமானின் புகழை உணர வேண்டும் என்பதேயாகும். அதனையே நோக்காகக் கொண்டு படைக்கப்பட்டதே இக்காப்பியம். எனவேதான் விவிலியச்செய்தியை எளிமையான கவிதை வடிவில் காப்பியமாக வடித்துள்ளார். தானே அதை தன்னுடைய பாயிரத்தில் தெளிவுபடுத்துகிறார்.

“கற்றவ என்றியுங் கல்லாதவரு
முந்தேவீ தாய்க்கண் டுணருதற் கிடனா
யதியரும் பதங்க ளகல மிக்காறும்
பொதுநிக முரைகள் புலப்பட வமைத்து” (பாயிரம், அடி - 13-16)

இப்பாடல் மூலம் ஆசிரியர் பலநால் அறிவைப் பெற்றுள்ளமையும் அவருடைய புலமையும் வெளிப்படுகிறது.

அணி நலம்

இதன் அடிப்படையில் நோக்கும்போது, ஆசிரியர் அணியை முந்திலுமாக எடுத்தாளவில்லை என்று கூற முடியாது. தேவைப்படும்போது தேவையான இடத்தில் அணி நலத்தோடு எடுத்தியம்புகிறார்.

தேவகுமாரன் பிறக்கிறார். அவருடைய அழகை வருணித்தேயாக வேண்டும். இங்கு,
“ஆதியும் அந்தமும் அகன்ற நித்தியன்
சோதியிலணுகொணாத் துலங்கு சோபிதன்
கோதிலாதியலுசற் குணதயாபரன்
நீதியின் குரியின் நிமல நாதனே” (பாலகாண்டம் - 7)

என அழகாக அணியைக் கையாளுகிறார்.

கவித்துவம்

பல கீர்த்தனைகளையும், சிற்றிலக்கியங்களையும் இயற்றியுள்ள ஜான் பால்மருக்கு விவிலியக் கருத்தைக் கவிதையாக்குவதில் எந்த சிரமம் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. அவருடைய கவிதை வரிகளைக் காணும்போது இவ்வுண்மை தெளிவாகிறது.

“எந்த ஒரு மனுஷனும் முன்பு நல்ல திராட்சரசத்தையும் கொடுத்து, ஜனங்கள் திருப்தி அடைந்த பின்பு ருசி குறைந்ததைக் கொடுப்பான். நீரோ நல்ல ரசத்தை இது வரைக்கும் வைத்திருந்தீரே என்றான்” (யோவான் - 2 : 10)

இது விவிலிய வசனம். இதனை தன்னுடைய கவிதை நடையில் ஜான் பால்மர் இவ்வாறு கூறுகிறார்.

“ஏற்றல் விருந்ததிபன் ரசமினதாய் ருசிகொண்டே
மாற்றந்தகை யோராதவன் மணவாளனோடெவனும்
ஈற்றில் சிதாழ்வானதை இடுவா னிதுவரை நீர்
ஊற்றாது நல்ரசமானதை ஒளித்தீரென உரைத்தான்” (கிரியா காண்டம், பா.38)

காப்பியக்கூறுகள்

அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய நாற்பொருளையும் தருவதே காப்பியம். கிருஸ்தாயனத்தில் அறமும் பொருளும் இயல்பாகவே காப்பியத்தினாலே

பின்பற்றப்பட்டுள்ளது. இன்பம், வீடு இரண்டையும் ஒன்றாக்கி வீடுபேறு அடைவதே இன்பம் என்ற முறையில் ஆசிரியர் இக்காப்பியத்தை இயற்றியுள்ளார். கதைக்கூறுடைய தொடர்நிலைச் செய்யுள் காப்பியமாகும். இக்காப்பியம் முழுமையும் இயேசுகிறுஸ்துவின் வாழ்க்கை வரலாற்றுக் கதையைக் கூறுவதாகவே அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கதையினுடே நற்செய்தியையும் நூல் கருத்தையும் இணைத்துள்ளார். நாட்டு, நகர், ஆறு, மலை போன்ற காப்பிய பிண்ணனி பின்பற்றப்படவில்லை. மேலும், இலக்கியத்திற்குரிய அணிகள் போன்ற அழகியல் கூறுகளை வலிந்து புனையாமல் கதைப் போக்கில் காப்பியத்தைப் படைத்துள்ளார். கதைபற்றி வரும் ‘தொடர்நிலைச் செய்யுள்’ என்ற தன்மையை நோக்கும்போது கிறுஸ்தாயனம் ஒரு காப்பியமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டிய ஒன்றேயாகும்.

புதிய படைப்பு

இயேசு பெருமானின் வாழ்க்கை வரலாற்றைக் கூறும் இலக்கியங்கள் யாவும் இறைமைந்தன் சிலுவையில் அரையப்பட்டு உயிர் துறந்து மூன்றாம் நாள் உயிர்த்தெழுந்து விண்ணுலகம் அடைதலோடு முடிவடையும். ஜான் பால்மர் ஒரு படி முன் சென்று விண்ணுலகம் சென்ற இறை மைந்தன் மீண்டும் இவ்வுலகில் தோன்றி மக்களுக்கு நற்கதி வழங்குதலோடு முடித்துள்ளார். (கிறுஸ்துவின் இரண்டாம் வருகை 94-106) அதோடு மட்டுமல்லாமல் காப்பியத்தின் கடைசி இரண்டு பாடல்கள் இக்காப்பியத்தைப் படிப்பவர்களும் படித்துணர்பவர்களும் நற்கதி அடைவர் எனவும் அவ்வாறு கற்று உணர்வார்க்கு நற்கதி வழங்கவேண்டும் இறைவா என தானே உலக மக்களுக்காக வணங்குவதாகவும் காப்பியத்தை நிறைவு செய்திருப்பது மிகவும் சிறப்புடையதாகும்.

“பரகதிக்கு நற் பாதை விளக்கு மெய்த்
திருமறைப் பொருள் செப்புமிக்காதையைக்
கருதியே யுறக் கற்பவர் கேட்பவர்
சருவ மாந்தரும் சந்ததம் வாழியே”

(ஆரோகண காண்டம் - 105)

கிறுஸ்துவர்களின் மறை நூலாகிய விவிலியத்தின் செய்தியைக் காப்பியமாகப் படைத்திருப்பது பெருமைக்குரியதாகும். பல நூல்களைக் கற்ற ஜான் பால்மர் தனித்துவத்தோடு தன் நூலை அமைத்திருப்பது தெளிவாகிறது. கற்பனைக் கலவாத தன்மை, தேவைப்படும் இடத்தில் மட்டும் அணியைக் கையாளுவது, கிறுத்துவின் இரண்டாம் வருகை போன்று இதை மெய்ப்பிப்பனவாகும்.